

III. Основаване на Дунавската Българска държава.

Разселване на българитѣ. — Въ IV-я вѣкъ прѣди Христа силнитѣ западни турци въ Туркестанъ започнали да притискатъ съсѣднитѣ си турко-татарски народи, които живѣли въ централна Азия и послѣднитѣ били принудени единъ слѣдъ другъ да прѣминатъ въ Европа. Тѣ се заселвали отначало по широкитѣ пасбища въ югоизточнитѣ руски степи, а отъ тамъ нахлували къмъ срѣдня Европа да грабятъ, да опустошаватъ и да завоюватъ. По такъвъ начинъ сж навлѣзли наскоро едни слѣдъ други: хунитѣ, българитѣ, аваритѣ, хозаритѣ и маджаритѣ, а по-послѣ, къмъ IX вѣкъ нахлули послѣднитѣ турко-татари, печенегитѣ и куманитѣ.

Българитѣ дошли въ Европа слѣдъ хунитѣ и се заселили отначало по течение на рѣкитѣ Кубанъ и Донъ, дѣто имало доста остатъци отъ прѣминалитѣ порано хуни, съ които се смѣсили. По-послѣ, къмъ края на V-я вѣкъ, нѣкои отъ българскитѣ орди прѣминали по сѣвернитѣ и сѣверозападнитѣ брѣгове на Черно море, присѣдинили къмъ себе си и тамкашнитѣ остатъци отъ хунитѣ, подчинили частъ отъ антигѣ на Днѣпъръ, организирали ги и сами започнали да се пославянчватъ. Тогава сж господарували надъ антигѣ двама пославянчени българи, Гостунъ и Безмеръ.

Българското племе се състояло отъ много орди (кутургури, утургури, ултизури, вургунди, уногундури, сарагури, уроги и др.), а всѣка орда се управлява отъ отдѣленъ началникъ, нареченъ канъ (ханъ). Отъ тия орди се изтъкнала отначало ордата на кутургуритѣ, които живѣли между Днѣпъръ и Донъ; послѣ, ордата на утургуритѣ, между Донъ и Кубанъ; а най-послѣ, ордата на уногундуритѣ, отъ Кубанъ до Кавказкитѣ планини.

Щомъ като се появили на черноморскитѣ край-брѣжия, българитѣ били повикани на помощъ отъ императора Зенона противъ остготитѣ. Тѣ прѣминали въ Панония, но въ 485 г. били разбити отъ Теодориха